

ORGAN FOR SYKEPLEIERNES MISJONSRING
Nr. 4 • 83. ÅRG. • 2014

INNHold

	side
* Leder	2
* Andakt	3
* Jul i Det hellige land	4
* Vår Far	6
* Bønnekort.....	7
* Flytting og navnefest.....	11
* SMR i Kongo	13
* Hjørdis Sundnes Fond.....	14
* Ekteskapskurs i Peru	15

Julemarked i Haifa

MOTTO: HANS HERLIGHET TIL PRIS. EF. 1,12

Leder

Sykepleiere som vil kristen misjon

SMR er først og fremst en bønnebevegelse. Bønn har vært og skal fortsatt være vårt "varemerke". Mennesker i hele verden søker åndelige erfaringer. Det er mange som kommer med åndelige "tilbud", verden over. Vi hører om ekstreme religiøse grupper som hyller vold og terror for å kjempe sin kamp for det de tror er Guds vilje. Vi hører om kristne menigheter som vokser. Kristne som blir forfulgt og diskriminert fordi de ikke vil fornekte troen på Jesus Kristus. SMR har vært en bønnebevegelse siden helt siden starten i 1921. Gjennom bønn til den Evige Allmektige Gud kan forvandlinger skje.

I Norge har et helsetilbud som de fleste andre land i verden bare kan drømme om. Men mye utfordrer oss. Spesielt utfordrende er det at det den kristne etikk, det kristne menneskeverdet mangler. Hvordan er det å være en kristen helsearbeider og sykepleier nå i vår tid? Vi kalles til å be for dem som lever med mange etiske utfordringer og høyt stress i sitt daglige arbeid her i landet. Både misjonærer, nasjonale helsearbeidere og norske helsearbeidere, institusjoner og organisasjoner står på vårt bønnekort. Vi er kalt til å være sannhetsvitner sammen med dem. Det trengs visdom, forstand og kjærlighet.

Når vi vender vårt blikk utover i verden, kan vi ikke unngå å se hvor mangelfullt helsetilbudet er for størstedelen av verdens befolkning. Det er en oppgave og mulighet å be for dem som er helsearbeidere i fattige land, i kriserammede og i krigsherjede områder, i flyktningeleirer. Mange lever i samfunn med mye korrupsjon. Korrupsjon og krig hindrer vekst og utvikling. Og mange, mange mennesker lider ubeskrivelig av den grunn. Mange roper til Gud om hjelp. Og han synes kanskje å være langt bort. Vårt kall er

å be for dem. I tillegg til at vi kan dele av materielle verdier. Vi er kalt til å være sannhetsvitnersammen med dem.

For å møte denne åndelige lengsel i vår kaotiske tid trenger vi å være innstilt slik at vi kan ta imot utrustning. Det kreves av oss at vi må gjøre noen prioriteringer også når vi ber. Først og fremst at vi prioriterer tid til stillhet, for å kunne lese Guds Ord og la bønnen få plass i våre liv.

Hvem kan gi oss den utrustning vi trenger for å være sannhetsvitner og veivisere til kristen tro og kristen frihet? Er det ikke først og fremst når vi lever i tilbedelsen av Jesus Kristus? Han som sa om seg selv; "jeg er Veien, Sannheten og Livet". Er det ikke i bønn og i Hans ord vi kan finne veien vi skal gå hver enkelt av oss? Ved å være ærlige og villige til å ta en evaluering kan vi frigjøres fra det som hindrer veien videre. Vi trenger å være mennesker som kan be om tilgivelse og få tilgivelse. Det er nødvendig for å kunne være sannhetsvitner. Å være sannhetsvitne innebærer at jeg blir rensset, fri og oppreist av Nåden. At jeg erfarer den levende Guds barmhjertighet og blir satt fri. Lengter du etter den friheten, som ikke frykter, men tror?

Dersom vi prioriterer tid med Han som er vår Frelser, som er full av nåde og barmhjertighet, vil Han veilede oss slik at kan være i stand til å møte andres åndelige søken, enten det er her hjemme i Norge eller ute i andre deler av vår verden.

En berikende adventstid ønskes dere alle og en velsignet jul.

Beste hilsen Torbjørg

Andakt

Hver dag!

Har du noen gang tenkt over at Guds nåde er ny hver dag?

Vi synger: Din trofaste kjærlighet kan aldri svikte, din barmhjertighet den kan aldri ta slutt, den er ny hver en morgen... Og det er jo fantastisk. Vi skal få starte med ny nåde allerede når vi slår opp øynene om morgenen.

Gud er god!

Rytme er viktig for oss, og nå tenker jeg ikke på rytme innen musikken, men biologiske rytmer. Disse rytmene kan vi ikke gjøre stort med, vi har høyere kroppstemperatur på kvelden (ca kl 19) og utskilling av melatonin stopper ca kl 07:30 hos de fleste av oss. Vi har navn på de ulike delene av dagen og morgen er en av dem.

Og Guds nåde er ny hver morgen. Men Guds nåde er ikke ny bare hver morgen – du må ikke vente til neste morgen for at den er ny. Guds nåde er ny, den er ikke gammel selv om den har vart fra evighet av. Jeg skal få ta imot Guds nåde når jeg trenger det – for den er der hele tiden, uavhengig av rytmer.

Jesus ble født inn i alle disse rytmer, som menneske ble han en del av dette, og jeg tror han gjorde det nettopp for å vise at han forstår oss. Jeg synes ikke det er lett å overstyre alle disse underlige biologiske rytmene som herjer oss, jeg er tenåringsmor forstår dere. Men det gjør meg godt å vite at Jesus også forstår dette og kanskje nettopp pga dette trenger jeg ny nåde.

Nå er vi kommet til slutten av året – en kjent årsrytme – vi går inn i noe ukjent. Ingen vet hva 2015 bringer, men vi har en anelse og derfor kan vi glede oss, eller grue oss. Men Guds nåde, som er ny hver dag, er også ny i 2015 og den vet vi er god. Gud står der med sin gode nåde og vil at alle mennesker skal komme til han. Så er det opp til oss da og komme og ta imot nåden.

Frøydis Vestbøstad

Jul i Det hellige land

Familien Johansson, fra venstre Helene, Lilly (7), Lydia (12) og Andreas.

På spørsmål om hvordan det er å feire jul i Israel, blir jeg alltid litt usikker på hva jeg skal svare. En ting er hva vi gjør som familie, der vi i stor grad bevarer de tradisjonene vi allerede har innarbeidet fra Norge og Sverige. Vi spiser ribbe (vi får tak i grisekjøtt på flere butikker i Haifa) og tilslørte bondepiker til dessert, har med oss vårt lille stygge plastjuletre som vi kjøpte i Peru for en del år siden (stygt, som sagt, men vi synes det har sin sjarm) og vi pynter oss og åpner gaver. Vi har hatt besøk fra Norge de to siste julene vi har feiret her, og det første året ble vi i god arabisk gjestfri ånd bedt hjem til noen venner på julaften. Og der var det grillmat i overflod og nissebesøk nærmere midnatt. Og området vi bor i, har overvekt av kristne arabere, så her er det nisser og juletrær og julemarked i mengder fra november.

Ser vi på Israel som helhet, er det lite som minner om julen når den nærmer seg. Som sagt, de kristne araberne markerer det, men de er en liten minoritet. Jentene våre går på en sekulær jødisk skole, så der får de ingen juleferie. Men som religiøs minoritet har vi rett til to dagers fri i forbindelse med høytider, og vi får alltid brev fra skolen der de ønsker oss god jul. Det er faktisk en fin gest. De aller fleste jøder anerkjenner ikke Jesus som den Messias det står om i Det gamle testamente.

Hva så med de messianske menighetene? Der de som hører til, tror på Jesus og hans fødsel i Betlehem? Feirer ikke de jul? De fleste gjør ikke noe særlig ut av det. Selv om de tror på at Jesus ble født i Betlehem og at Han er den utlovede Messias. Og man må lete lenge for å finne noen som pynter til jul eller synger jule-

sanger. Begrunnelsen for dette er forskjellige. Noen reagerer mot den kommersialiseringen julen har blitt, der fokus forsvinner i alt ståk, slik som de ser i Europa og USA. Noen vil si at julen ikke er en høytid som nevnes i Bibelen, og feirer dermed ikke. I menigheten vår, Beit Eliahu i Haifa, markeres julen. Og jeg vil si at de julefeiringene jeg har vært med på der, har vært noen av de sterkeste juleopplevelsene for meg. Det er strippet for det jeg forbinder med klassisk juletilbehør (som jeg også elsker), og tatt helt ned til hva som faktisk skjedde. Hvert år leses Jesaja 9,6 på alle de forskjellige morsmålene som finnes i menigheten. Ifjor mener jeg det var 16 forskjellige språk. Å høre: ” For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder. Han har fått navnet Underfull rådgiver, Veldig Gud, Evig far, Fredsfyrste.” på så mange språk er sterkt. Det understreker det universelle budskapet: Frelseren har kommet. Han ble født i Betlehem, og fortsatt er det så mange av Hans eget folk som ikke har oppdaget det.

Julespill i menigheten Beit Eliahu i Haifa.

Det er det som er vår drivkraft og Den norske Israelsmisjon sin visjon: at flere jøder skal få bli kjent med deres egen Messias.

Jeg vil hilse til alle som leser Misjonsringen med det samme verset som vi nevnte tidligere. Fredsfyrsten har kommet! Gledelig jul og velsignet godt nytt år!

Hilsen Helene Johansson,

utsending for Den norske Israelsmisjon

Julemarked i Haifa

Vår far (Fadervår)

Herrens bønn finnes i Matt 6, 9-13.

Bokmål (2011):

Vår Far i himmelen!

La navnet ditt helliges.

La riket ditt komme.

La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.

Gi oss i dag vårt daglige brød,

og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.

Og la oss ikke komme i fristelse,

men frels oss fra det onde.

For riket er ditt og makten og æren i evighet.

Amen.

Nynorsk (2011):

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,

og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting,

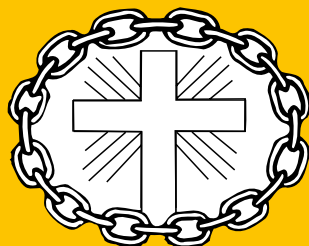
men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt og makta og æra i all æve.

Amen.

B Ø N N E K O R T

*Hans herlighet til pris
Ef. 1.12*

EF. 1,12

Sykepleiernes Misjonsring

Søndag: ”Herren velsigne deg og bevare deg” 4. Moseb.6.24

Vi ber for:

Israel: Ebenezerhjemmet, DIN

Elfenbens-
kysten/Mali: Else S. Vatne, NMS
Linda Gjerde, NLM
Ellen-Irene Heng, NLM
Anita Stokka Zimsen, NLM
Karina Lassen, Nor

Mandag: ”- når dere uttaler mitt navn, - vil jeg velsigne –”
4. Moseb. 6.27

Etiopia: Margrethe Mork, NLM
Sonja Angela Küspert, NMS
Ragnhild Myren, NLM
Bente Klaussen, CBC

Kamerun: Sandra Bischler, NMS
Solbjørg Pilskog, NMS

Senegal: Anette Nordhelle, KMM

Tirsdag: ”- jeg vet at den du velsigner, er velsignet –” 4. Moseb. 22.6

Øst Afrika: Ingrid Næss, NLM
Line Vigdal, NLM
Brit Jorunn Dalseth, NLM
Ingrid Johanne Myra, NLM

Madagaskar: Anna Vea Rønningen, NMS
Razafi Celestine Oksholen, NMS

Zambia: Sigrun Saltbones, RA

Onsdag: ”- jeg vil velsigne deg – slik du skal bli til velsignelse –”
1. Moseb. 12.2

Brasil: Turid Dahl, DFEF

Bolivia: Camilla Guddal, NMA

Ecuador: Ingunn Skutlaberg Valbø, NMA

Peru: Ragnhild Bjørsvik, NLM
Eva Bente Ohma, NLM

Jamaica: Hildegard Ørsnes, FAM
Bernt Olaf Ørsnes, FAM

Torsdag: *"Velsignet være han som kommer i Herrens navn" Matt. 21.9*

Nepal: Miriam Bergh, HP
Kristin Bøhler, Nor

India: Anne Margrethe Eidesvik, KMM
Reidun Refsdal, MKM

Pakistan: Marit Rasmussen, PYM
Lise Rudvin, M28

Indonesia: Berit Helland, NLM
Anna Rifsgaard, NLM
Målfrid Kolbrek, NLM
Gro Eva Linna, NLM

Fredag: *"Kom hit, - dere som er velsignet av min far" Matt. 25.34*

Thailand: Margrethe R. Brandsæther, NMS

Asia: Erna Suhr, HP

Mongolia: Linda Slyngstad, NLM

Kina/HongKong: Marieke Rode-Cristoffersen ,NMS
Tom Rode-Cristoffersen, NMS
Nina Therese Solberg, NMA

Japan: Ruth Boganes Urstad, NLM
Johanne Pauline Hauge, NLM

Fiji: Bjarte og Ane Dyvik Haugstvedt, Ungdom i oppdrag

Lørdag: ”Gud-som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse”
Ef. 1.3

Vi takker og ber for;

- kristent interkulturelt arbeid
- kristent internasjonalt fellesskap
- SMR`s grupper og enkeltmedlemmer
- for misjonærer som er hjemme for godt
- SMR`s landsstyre, styreleder og daglig leder/kasserer
- Misjonsringen med redaktør
- våre søsterorganisasjoner
- sykepleiehøgskolene
- vårt kongehus og vårt lands regjering

Vi ber om vekkelse og åndelig fornyelse over norske sykepleiere

Vi ber om Guds ord inn på sykehus og sykehjem

Vi ber for hele vårt folk

Vi ber for nasjonale sykepleiere og deres skoler

Vi ber for krigens ofre og at arbeid med fred i verden må lykkes

Vi takker for all Guds velsignelse over SMR og ber høstens Herre drive arbeidere ut i sin høst

Vi ber for misjonsorganisasjonene;

De Frie Evangeliske Forsamlinger	DFEF
Det Norske Baptistsamfunn	DNB
Den Norske Israelsmisjon	DNI
Den Norske Misjonsallianse	NMA
Det Norske Misjonsforbund	DNM
Det Norske Misjonsselskap	NMS
Frelesarmøens Ytremisjon	FAM
HimalPartner	HP
Kristen Muslimmisjon	KMM
Metodistkirkens Misjon	MKM
Normisjon	Nor
Norsk Luthersk Misjonssamband	NLM
Pinsekirkens Ytremisjon	PYM
Misjonsbefalingen	M28
Childrens burn care	CBC
Refugee Alliance	RA

Flytting og namnefest

No har eg flytta til Khovd! Flytting er spennande, slitsomt, kjekt, trist og mykje anna. Eg flytta frå ein by med 1,3 millionar innbyggjarar, konstant trafikkork og tuting, travle menneske og butikkar der du kan få tak i alt du ønsker, om du berre veit kvar du skal leite. Og eg flytta til ein by med 30.000 innbyggjarar, få bilar og stort sett rolege sjåførar, kyr som beitar gatelangs og vennlege folk med god tid. Eg flytta frå ei kyrkje og ein arbeidsplass der eg kjente alle, og til ei ny kyrkje og nytt kontor der eg kjenner temmeleg få. Eg flytta frå læraren min, som eg har stortrivast med, og til ein ny lærar som heldigvis også ser ut til å vere kjekk. Ikkje minst flytta eg frå alle dei gode vennane mine eg har fått gjennom tida i Ulaanbaatar... Der er nokre som blir sårt sakna, og eg er utruleg taknemleg for alle meldingar og telefonar eg har fått frå dei sjølv etter eg flytta.

Eg har endå budd under to veker i Khovd, og sidan eg har vore her eit par gonger før så visste eg stort sett kva eg gjekk til. Likevel har eg rukke å hamne oppi uventa og kjekke situasjonar her. Etter nokre dagar vart eg nemleg invitert på namnefest til ein baby i ei kasakkfamilie i nærheita! Eg hadde møtt mora eit par gonger før, og ho er rundt min alder. Då ho inviterte meg med (på mongolsk), må eg ærleg innrømme eg ikkje heilt forstod kva eg var blitt invitert til. Men eg forstod det hadde noko med kasakktradisjonar og eine guten hennar å gjere. Sidan det var kl 12, og skulen vart nemnt inni der, drog eg konklusjonen at det sikkert skulle vere ei oppvisning på skulen til eine guten hennar. Det var feil. Men eg fekk iallfall med meg noko, og heldigvis kunne ho prate med nokon

andre her seinare så dei kunne fortelje meg det eg ikkje forstod.

Slik hamna eg altså på ein namnefest i forrige veke. Broren hennar prata godt engelsk, og han kom til kontoret og henta meg. Saman gikk vi til heimen hennar, som var ein ger ikkje så lang spasertur frå her eg sjølv bur. Inne i geren var storfamilien på både hennar og mannen si side samla. Eg vart tatt godt imot, fekk ein stol å sitje på og ei skål te i handa. Heldigvis hadde eg blitt litt instruert gjennom ein telefonsamtale på forhånd, så eg visste i det minste at det var forventa eg skulle drikke minst to koppar te. No var eg nemleg tilbake til utgangspunktet då eg kom til Mongolia: Eg forstod nok ein gong ingenting av språket, og sat berre og lytta og observerte utan å skjønne stort, og alle tradisjonar og skikkar var ukjente for meg. Når eg besøker ein mongolsk ger har eg no i det minste ein viss peiling på korleis eg skal oppføre meg og kva eg har i vente, men her var eg nok ein gong på bar bakke. Heldigvis kunne eg spørje mora til mine to nye vennar til råds når eg ikkje forstod kva eg skulle gjere med det eg fekk i hendene, og ho forklarte meg

på flytande mongolsk. Broren sette seg også bort når han hadde mulegheit, og forklarte meg både skikkar og kva som føregikk, og oversatte når det var noko viktig som blei sagt. Det hjalp utruleg mykje!

Då eg først kom inn, sat alle damer til høgre rundt eit bord, og alle mannfolk sat rundt eit par bord til venstre i geren. Dei små borda var smekkkfulle av ymse mjølkegodteri/-produkt, kjeks og anna snacks, – sjølvsagt i tillegg til teskåler. Der sat dei og skravla og smååt. Mora til barnet var heile tida fullt opptatt med å servere og lage til, så ho var berre inne i geren når ho kom inn med noko nytt etande. Etter ei stund var det tid for namneseremoni. Då var det den eldste i selskapet som hadde i oppdrag å gi namn til barnet. Det var ein gamal mann på venstresida. Han reiste seg opp, fekk den godt innpakka babyen i armane, og spurde foreldra om kva namn dei ville gi han. Så skulle han kviskre namnet tre gonger i kvar øyre på babyen. Då det var gjort, hadde babyen fått namn. Så var det tid for kjøt. Før servering gikk ein person rundt med tekanne med vatn og eit vaskefat, så alle fekk vaska hendene sine. Så kom det fat på borda med kokt sauekjøt og innvollar. Det trur eg er det beste kokte sauekjøtet eg har smakt her i Mongolia! Etter å ha ete ei stund fekk alle ei

skål med krafta det var kokt i, som var suppe vi skulle drikke. Så var det ei ny runde med te.

For min del 2 1/2 + 1/2 skål med te seinare, samt ei skål med suppe, var seremonien ferdig. På veg ut fekk alle vaske hendene på nytt, og med ein pakke kjeks i handa var det berre å vandre heimover igjen.

Livet i Vest-Mongolia byr på nye erfaringar. Det er veldig inspirerende å sjå kor dei tek imot ein utlending som meg med opne armar og ser det som ei ære, sjølv om eg sit der ganske så passiv og ikkje skjønar så mykje av kva som føregår. Og for meg var det veldig kjekt å få lov til å vere med på dette, og ta del i ei familiesamling, lære nye tradisjonar, og føle meg velkommen!

Linda Slyngstad
<http://lindaslyngstad.wordpress.com/>

SMR i Kongo

Nytt fra arbeidet ved fødestuen i Bambesa, Kongo.

Det norske Baptistsamfunn har i 2014 fått økonomisk støtte på kr 150 000 fra SMR til bygging av fødestuer i Kongo. Tidligere misjonærer Simonette og Alf Haaland, Anne-Britt og Jan Gunnar Eines har vært i Kongo for bla. å være med i byggingen.

De skriver: “Arbeidet med fødestua i Bambesa går framover, om enn sakte. Grunnmur kan nå støpes (i mai 2014), og det er laget murstein til selve bygningen. I november vil det foreligge en statusrapport, der det bl.a. vil framgå at det opprinnelige budsjettet ga et for optimistisk kostnadsbilde. Vår erfaring fra arbeidet med fødestua i Likati er at det må være en lokalt ansvarlig. Vi vil få tilbakemelding når en lokal ansvarlig er oppnevnt. Med de tilskudd og de gavene vi har fått, er finansiering til en 3. fødestue langt på vei. CBCN er bedt om å prioritere sted, samt sette opp et foreløpig budsjett. Det vil gi oss grunnlag for å kunne vurdere inntekter opp mot kostnader, på nytt. Det er ellers vårt inntrykk at oppfølging av dette arbeidet fra CBCNs er bedre enn for ett år siden.” I rapporten de sender

oss forteller de at det er kjøpt inn utstyr for å lage gode byggematerialer. Folk bærer stein og lager murstein. På taket er lagt dekke av blader slik skikken er i landet.

*Hentet ut av rapporten DNB har sendt til SMR
(Torbjørg Vikingsdal Andersen)*

HJØRDIS SUNDNES FOND

–”Hjelp i sykdom og nød”

Alle Misjonssykepleiere har anledning til å søke midler fra dette fondet. Etter vedtektene skal det deles ut midler fra fondet hvert år, dersom det er relevante søkere.

Har du behov for økonomisk hjelp i ditt arbeid, som er innenfor begrepet sykdom og nød, (kan defineres vidt) kan du søke.

Søknad med opplysninger og eventuell dokumentasjon legges ved.

Grunnbeløpet i fondet er på kr. 1.700.000.

Søknad sendes til Sykepleiernes Misjonsring ved Torbjørg V.

Andersen, Nordre Alle 13, N – 3122 Tønsberg, innen 01.03.2015

Ekteskapskurs i Peru

Mens butikkene allerede er overfylte av julenisser, juletrær, snømenn og julekuler, og noen kanskje er i gang med juleforberedelsene er det noen som er opptatt av helt andre forberedelser. I dag, Søndag 16 november, startet vi på et fire søndager langt ekteskapskurs i en av kirkene her i Arequipa, Peru. Kurset er åpent for alle, og starter klokka ni om morgenen, så vi rekker å bli ferdige til gudstjenesten som starter halv elleve. Familieprosjektet PDFF som eies av den lutherske kirka her er initiativtakerne til kurset, men vi har fått med oss et ektepar som er med som frivillige ledere.

I dag var altså første kursdag og seks par møtte opp på søndagsskolerommet. Vi hadde pyntet litt med duker og blomster, og kjeks og kaffi stod klar til alle etter hvert som de kom. Kurset baserer seg på boken «Kjærlighetens fem språk» av Gary Chapman, som er en kjent bok også i Norge.

Etter kurset spurte jeg en av damene hvordan hun syntes kurset var: «Veldig nyttig! Mannen min er kald, han sier aldri at han er glad i meg,

han klemmer meg ikke». Hun hadde nok et håp om at kurset kunne få mannen til å bli oppmerksom på kona si igjen.

Vi håper kurset kan være med å hjelpe både menn og kvinner til å bli mer oppmerksom på hvordan de kan vise ektefellen sin at de er glad i dem. Konsekvensene håper vi blir trygge ektepar og barn, som er sikre på at de er elsket.

En annen konsekvens som vi ikke hadde tenkt på på forhånd var at alle parene ble igjen på gudstjenesten. Flere hadde ikke vært der før. For meg var det en liten bekreftelse fra Gud at det ikke er nytteløst det arbeidet jeg er med på. For selv om det er fint å vite at en er elsket av ektefellen, er det viktigste å bli kjent med Jesus, og få vite at en er elsket av skaperen av himmelen og jorden, og at han vil at alle mennesker skal komme til himmelen. Også du.

Eva Bente Ohma

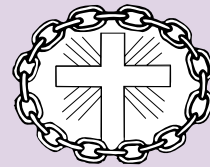

Retur og adresseforandring til:
SMR's kontor
Lovisenberggt. 15 A,
0456 Oslo

SMR prøver å få så god oversikt som mulig over sine bankkontoer og konto 0532.12.86285 fases derfor ut. Dere som har betalt fast kollekt og gaver inn til dette nummeret bes om å forandre det til **1609.51.13676**. Hovedkassereren vår gjør en veldig god jobb, men helsen er ikke så god og hun har bedt om at SMR finner en ny kandidat. Ruth Synnøve Andreassen vil gå inn sammen med Ann-Mari Rothli for en periode, men ber om at vi fortsatt er i bønn for å finne en ny kandidat.

Jeg takker for alle bidrag gjennom året og håper at vi kan ha god kontakt også i året som kommer. Det er plass til mye mere stoff i Misjonsringen om alle bidrar. Tusen takk!

Redaktøren

EF. 1,12

MISJONSRINGEN utgis av Sykepleiernes Misjonsring

Lovisenberggt. 15 A, 0456 Oslo, tlf. 22 35 82 72

Postgiro: 0532.12.86285. Bankgiro: 1609.51.13676

E-post: SMR@Lovisenberg.no

SMRs hjemmeside: www.misjonsringen.no

Formann: Torbjørg V. Andersen,

Nordre Alle 13, 3122 Tønsberg, mobil 48 27 44 81

E-post: torbj-a3@online.no

Redaktør: Frøydis Vestbøstad,

Gulbrandsveien 11, 7088 Heimdal, mobil 93 80 67 48

E-post: froydisvest@gmail.com

Hovedkasserer: Ann-Mari Rothli, mobil 93 66 27 66

Lovisenberggt. 23C, 0456 Oslo

ISSN 1892-7416

**Neste nummer kommer i februar.
Innsendelseav stoff - senest 6.2.15.**